

## “Jij bent aan het woord”

“Verhalen vertellen, is dat hetzelfde als voorlezen?” “Nee juf, dat is het niet. Vertellen is voorlezen zonder boek”, zei een kind. “Hoe doe je dat dan? Moet je dan alle woorden uit je hoofd leren?” “Nee, natuurlijk niet. Je gebruikt bij het vertellen je eigen woorden.”

**Dat vond ik interessant, om samen met kinderen te ontdekken: wat is vertellen?**

Als kind al was ik dol op verhalen. Vooral sprookjes hadden mijn voorkeur, maar ook spannende verhalen of waargebeurde verhalen vond ik heel fijn om te lezen of te horen.

Ik droomde ervan om ooit verhalenverteller te worden.

Iemand kan van nature verhalenverteller zijn, maar je kunt het vertellen ook leren.

In 2010 begon ik bij de Vertelacademie met een Basis cursus verhalen vertellen.

Ik besloot om de Leerroute “Vertellen met en voor kinderen van 4 tot 14 jaar” te gaan volgen. Sinds die tijd heb ik meerdere cursussen en workshops gevolgd. De enthousiaste docenten en mede studenten en het kijken en luisteren naar vertellers en vertelvoorstellingen hebben mij telkens weer gestimuleerd en geïnspireerd. Als ik zelf verhalen vertelde aan kinderen kreeg ik veel spontane reacties.



In mijn werk als onderwijsassistent op een basisschool ondervind ik vaak dat veel kinderen van nu net zo van verhalen kunnen genieten als ik dat deed.

Tijdens mijn afstudeerproject voor de Vertelacademie wilde ik de kinderen eens op een andere manier aan het woord laten komen dan in een kringgesprek, een boeken- of spreekbeurt of als ze een vraag van de juf of meester moeten beantwoorden. Een mooie manier om dat te bereiken was natuurlijk het vertellen van een verhaal!

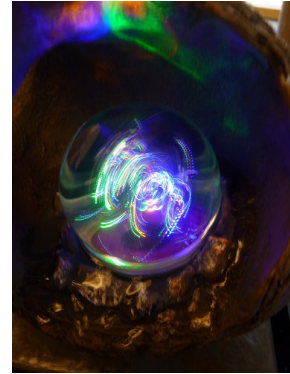
Door te leren een verhaal te interpreteren, zich in te leven in het verhaal en het verhaal vervolgens te vertellen, kunnen kinderen niet alleen op een andere manier aan het woord komen dan normaal gesproken in een klassikale situatie.

Op deze manier zullen zij ook de spreekvaardigheid en hun woordenschat vergroten. Zij leren om zich op andere manieren uit te drukken en op een creatieve en expressieve wijze om te gaan met (gesproken) taal.

Het project heb ik uitgevoerd in de groepen 6 en 6/7 van de basisschool waar ik werkzaam ben, de Ludgerusschool te Soest.

Om te beginnen gaf ik in beide groepen twee klassikale lessen. Ik heb enkele verhalen verteld en diverse werkvormen aangeboden. Ook de verhaalstructuur werd verkend. Na afloop van de lessen kreeg ik veel enthousiaste reacties van kinderen.

Na de klassikale lessen konden kinderen zich opgeven om zelf te gaan leren vertellen. Twaalf kinderen konden hieraan deelnemen en omdat er te veel animo was, is er geloot.



Aan het begin van de zes vertellessen werd als vast ritueel de Vertelbron aangezet. Een symbool om de verhalen te laten stromen. De werkvormen waren gevarieerd en waren bedoeld om te oefenen met het vertellen, maar ook met ontspanning, lichaamshouding, ademhaling, intonatie, je kunnen inleven in een verhaal en kennis te maken met verhaalanalyse.

Aangezien het voor kinderen best wel eens moeilijk was om naar elkaar te luisteren, werd daar ook de nodige aandacht aan besteed.

Eén van de meest bijzondere werkvormen vond ik de Kletsverhalen, waarbij de kinderen in tweetallen werkten. Op kaartjes met een thema of een verhaaltitel en een aantal steekwoorden vertelde één van de kinderen een verhaal, de ander 'tekende' het verhaal op de rug van de verteller. Hierdoor leerden zij te improviseren en zich los te maken van de directe tekst, bovendien werd zo op speelse wijze geoefend met het vormen van innerlijke beelden. De kinderen vonden het een prettige oefening.



De kinderen konden uit een aantal speciaal door mij bewerkte verhalen kiezen om te gaan vertellen.

Er werd volop geoefend om zich voor te bereiden op een Vertelmiddag. Op deze middag vertelden ze hun uitgekozen verhaal aan hun klasgenootjes.

Het was erg mooi om te zien hoe de kinderen waren gegroeid in het vertellen van verhalen, maar ook in hun zelfvertrouwen. Zij waren die middag aan het woord!

Ik was aangenaam verrast door het enthousiasme en de spontaniteit van de kinderen. Ik kijk met veel voldoening en plezier terug op de uitvoering van het vertelproject.

**Graag wil ik kinderen, door vertellessen en -projecten, laten genieten van verhalen en ze stimuleren om zelf verhalen te gaan vertellen. Het is een mooie, creatieve en uitdagende manier om kinderen met taal en woorden te laten spelen en ze daarmee tegelijkertijd een belangrijk stukje zelfvertrouwen mee te kunnen geven.**

Enkele reacties van de kinderen:

*"Wat jammer dat het nu afgelopen is! Ga je het volgend jaar weer doen?"*

*"Het was superleuk!"*

*"Ik heb geleerd hoe ik mijn zenuwen weg kan laten! Het lukte ook bij mijn boekenbeurt!"*

*"Je moet het ook op andere scholen gaan doen!"*

Karin Uijland-Wijnands

Voor de contactgegevens zie: [www.vertelacademie.nl/projecten](http://www.vertelacademie.nl/projecten)